

dighed, og det er det, jeg vil have forbeholdt til den Tid, da Kirken selv kan ordne Sagen indenfor Kirkens Omraade; jeg troer altsaa, at ved den Sammenligning, som blev anstillet imellem de to Forslag, blev Standpunktet for Betragtningen forrykket.

Der var andre Betragtninger, som søiedes til, hvilke jeg ikke skal forfølge; kun een tør jeg ikke lade uimodsigt. Det vilde være sørgeligt, hvis der i den nærværende Form for Ægtefæbetsstiftelse laae en Hindring for Sædelighed; men de Forhold, som hentydedes til, de angaae ikke Formen for Ægtefæbets Indgaaelse, de angaae en Bane hos vor Almue, og en sædelig Mangel i et vist Punkt hos vor Almue som hos andre Almuer, at de anticipe Ægtefæbets Udøvelse inden det indgaaes i nogen Form, og om Formen blev reent borgerlig, vilde Vedkommende paa mange Steder sædvanlig gjøre det Samme; de Hindringer, som nu ere i veien for dem for at fatte den afgjørende Beslutning og udføre den, at lade sig gjøre til lovlige Ægtefolk, de samme Hindringer vilde gjøre sig aldeles i samme Grad gjældende, naar de under en anden Form skulde blive paa en endelig og afgjort Maade Ægtefolk (Nei! Nei!) Ja, de Herrer sige Nei, men jeg troer, at de Herrer, som kjende Almue, ville ikke sige Nei. Opsatte de Ægtefæbet nu, fordi de ikke ere visse paa at kunne vedblive sammen, men maaskee maa tage Tjeneste hver for sig, ville de ogsaa opsatte det af samme Grund da; opsatte de det nu, fordi de ikke have Raad til at gjøre et Gilde, saa ville de ogsaa opsatte det da, opsatte de det, fordi de ikke have Huset bygget, saa ville de ogsaa opsatte det af samme Grund da (Ja! Ja!). Da jeg nu engang har taget Ordet skal jeg tilføie de Bemærkninger, jeg iøvrigt kunde have at gjøre i denne Sag; thi jeg vilde ansee det for et stort Gode, hvis jeg ikke blev nødt til oftere under Forhandlingerne om disse Paragrapher at tage Ordet. Der har været talt endeel om anerkjendte Troessamfund og deres Forhold; men jeg vil med Hensyn til de fremsatte Dyringer alene bede at lægge Mærke til, at man kan dele de samme Gjensande efter forskellige Inddelingsgrunde, og saa komme de enkelte Dele til at henhøre paa forskellige Ste-

der, og begge Inddelinger ere dog fuldkommen rigtige; man kan derfor adskille anerkjendte Troessamfund og ikke anerkjendte, men dog bestaaende, og da kan man meget godt sætte Folketirken imellem de første, og man kan fra en anden Betragtning Standpunkt adskille Folketirken og de anerkjendte Troessamfund udenfor Folketirken; der er ingen Forvirring her i logisk Henseende, og der vil ingen praktisk Vanskelighed være derved. Det af Fleertallet i Udvalget anbefalede Forslag gaaer ud fra det, som nu med Hensyn til det foreliggende Punkt væsentligt karakteriserer de anerkjendte Troessamfund; der er fremhævet, at de have Præster, som ere berettigede til at foretage Vielsen. Naar der er talt om, hvad der kunde blive Tilfælde ved fremtidige Anerkjendelser, at man kunde udelukke et anerkjendt Samfund fra Ægtefæbsstiftelse, saa kunne vi aldeles ikke tale om fremtidige Anerkjendelser og deres Virkning, da vi ikke vide, under hvilke Betingelser disse Anerkjendelser kunne finde Sted; der kan gjerne blive et anerkjendt, det er idetmindste muligt, et religiøst Samfund, der selv vedtager, ikke at ville have nogen Præst til at udøve Vielsen, og da de altsaa ikke have den i 1ste Paragraph af Udkastet opstillede Betingelse, ville de have at holde sig til den borgerlige Ægtefæbs Form. Forsaavidt man i den første Forhandling har villet finde en Strid, der førte hen til en Rangforordning imellem de forskellige Samfund og deres Ægtefæber, saa troer jeg, at det i det ringeste vilde fremløse af de forskellige Dyringer, som ere komne fra mig i denne Sag, at jeg har holdt denne Betragtningssmaaede borte fra mig.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbø Amt 2den Valgtreds (Tscherning) har Ordet for at gjøre en personlig Berigtigelse.

Tscherning: Der er en Misforstaaelse i den ærede Ministers Foredrag, som det er af Bigtighed for mig at berigtige. Naar jeg har omtalt det Forslag, som Ministeren antydede, saa meente jeg naturligviis kun derved det Forhold, hvor de vedkommende Brudfolk allerede havde meldt sig til Præsten og fuldbyrdet alle de Forpligtelser, der paalaae dem, for at vise, at de vare berettigede til at blive ægteviede, hvor de havde forlangt og faaet Til-